

DOMOVINA

Izdaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne prispevke ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gid., za pol leta 1 gid. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovina“ v Celji.

Položaj v državnem zboru.

Parlamentarni položaj v dunajskem državnem zboru je skrajno težaven. Uprav nemogoče je, sestaviti potrebno zanesljivo večino, in da se sploh sestavljanje večine omogoči, treba je po želji vlade vsem strankam, da omejé, kolikor je mogoče, svoje programe. Uže pri pripravi k volitvi predsedništva pokazale so se nenavadne ovire in zategadel se je z volitvijo predsedništva odlagalo. Ustanovitev večine pa je neizogibno potrebna, kajti brez večine z enotnim, četudi le v večjih obrisih označenim programom, ne more vladati nobena vlada in tudi državni zbor ne more reševati svojih poslov.

Nemci razkosani so v več skupin, ki se med sabo srdito prepirajo in vojskujejo. Nemci ne morejo sami sestaviti večine, četudi se združijo in nastopijo v polnem številu: tudi v zvezi s Poljaki in Italijani ne dosežejo zanesljive večine. S pomočjo vseh Nemcev se torej nikakor ne da sestaviti državnozborna večina.

Najvažnejša nemška skupina, ki se ima pri ustanovitvi bodoče večine v poštev jemati, je nemško katoliška stranka, ki šteje pod vodstvom barona Dipaulija 41 članov, in sicer radi tega, ker ima na dve strani bližnje somišljenike, s katerimi bi se lahko spojila. Ti dve skupini sta na eni strani „slovanska krščanska narodna zveza“, h kateri pripadajo Slovenci, in krščansko-socijalna stranka pod vodstvom dra. Luegerja na drugi strani. Te tri skupine, ki štejejo čez 100 poslancev, mogle bi se združiti in tvoriti temelj ali središče bodoči večini. Vendar pa tudi te tri skupine ločijo načelna prašanja. Luegerjeva stranka je posebno za časa volitev stavila glede poravnave z Ogrri takšne pogoje in zahtevke, po katerih bi bila sploh vsaka poravnava nemogoča. Tudi opravičenim terjatvam Jugoslovancev ta

stranka ni bila nikdar naklojena, kar velja deloma tudi o nemški katoliški stranki. Skupno pa je vsem trem skupinam odločno krščansko stališče, kar je za vse bodoče kombinacije pri sestavljanju večine bistvenega pomena.

Rekli smo, da je ustanovitev večine s samimi nemškimi skupinami nemogoča in da se tudi nobena vlada pri sedanjosti sestavi državnega zbora ne more opirati na Nemce kot prevladajoči del večine. Nemci so zamudili ugodno priliko, da bi se bili s Slovani pravočasno in na lojalni način sporazumeli. Težili in hrepneli so vedno le po nemški samovladni in zato so zgubili vodstvo v naši državi za vselej.

Naraven in vesel pojav je, da so Slovani uporabili ta zgodovinski preobrat v svojo korist. Ker Mladočehi za sedaj svojih radikalnih in svobodomiselnih načel ne stavijo v ospredje in so zadovoljni z novo jezikovno naredbo, našli so pri vseh Slovanih zveste zaveznike. Dan za dnem, od ure do ure utrjuje se vedno bolj vzajemnost in skupnost vseh Slovanov v državnem zboru, izimši malo četrto poljskih poslancev, Stojalovski-jeve stranke. Število članov slovanskih skupin znaša 160 poslancev. Ker pa je potreba za večino v zboru, ki šteje 425 članov, 213 poslancev, tudi Slovani sami ne morejo sestaviti večine. Zato se mora na vsak način katoliška osrednja stranka z Dipaulijem na čelu jemati v poštev. In res se je na ta način sestavila večina, ki združuje vse skupine desnice okoli 230 članov. To pa je neznatna večina in zategadel je grof Badeni takoj s prva deloval na to, da pridobi ustavoverne veleposestnike za to večino. Ti pa se niso zavezali brezpogojno, nego njih obljube se glasé le od slučaja do slučaja; izrekli so se pa odločno za poravnavo z Ogrri, kar je za sedanje ministerstvo posebne važnosti.

Sestavljanje večine bi se bilo sigurno bolj gladko vršilo, če bi se ustanovitev „krščanskega slovanskega socijalnega kluba“ ne bila zavlekla in če bi ne bilo premagati toliko zaprek. Dokler pa „krščanski slovanski socijalni klub“ ni bil ugotovljen, ni se mogel grof Badeni zanašati na to važno skupino ali jo pri sestavi večine jemati v poštev. Kakor znano, nameravalo se je začetkom, osnovati „jugoslovanski klub“, ki bi bil imel 29 članov. Toda „kranjska katoliška stranka“ je take zahtevke in pogoje stavila, da jih trije kranjski in dva dalmatinska poslanca niso mogli sprejeti in jih tudi štajerski Slovenci, dobri stvari v korist, niso mogli odobravati. Pri teh daleko segajočih nasprotnih nazorih bilo se je bati, da sploh ne bode mogoče, osnovati klub, v kateri bi mogli vstopiti vsi Jugoslovani. Štajerskih Slovencev zasluga je, da so se pošteno trudili, da se ta nasprotja odstranijo in da so vsestransko pospeševali združitev jugoslovanskih poslancev. Posebno prizadeval si je naš poslanec gospod Hugo vitez Berks, da bi se dosegla zveza jugoslovanskih poslancev na slovansko-narodni podlagi. Njegov trud bil je uspešen, kar moramo pohvalno omeniti in mu na tem prvem uspehu častitati. Uverjeni smo, da bode tudi v bodoče slovansko-narodno stališče odločno zastopal. — Slovansko narodni zvezi pridružili so se tudi nekateri Slovani iz Galicije, Bukovine in Moravske. Število članov se je s tem pomnožilo na 35 poslancev in zavzema po številu ta zveza toraj četrto mesto v državnem zboru, faktor, ki se bode moral pri vsaki sestavi resno upoštevati. Z veseljem omenimo še to, da so naši slovenski poslanci iz Štajerskega do sedaj vedno složno postopali, kar je prvi pogoj, če hočejo pri sedanjih razmerah kaj doseči.

LISTEK.

Idealizem in šola.

Govoril nadučitelj M. Iglar pri zborovanju učiteljskega društva za celjski in laški okraj dne 7. marca 1897.

Mnogo naših pesmi popeva naravo, mili naš slovenski kraj, našo lepo domovino, popevajo kaj rade vojaški stan, v katerem je že marsikateri slovenski sin pustil življenje za domovino in cesarja. Pa ravno zaradi tega, ker so Slovenci že tolikokrat oteli svojo ljubo domovino pred krutim sovražnikom, prelivali za njo svojo srčno kri, hrabri in zvesti do smrti svojemu cesarju, ravno zaradi tega tako iskreno ljubijo svojo milo domovino in res s pobožno navdušenostjo poje Slovenec: „Bog ohrani, Bog obvari nam cesarja, Avstrijo“.

Búdimo tedaj pri učencih ljubezen do petja, ono je vratar srčne plemenitosti in kreposti — idealizma.

In realije?

Celo poduk v realijah — in ne v zadnji vrsti — bode služil temu smotru.

Naslanjajoč se na spis: „Der naturgeschichtliche Unterricht in der einclassigen Volksschule“, * spisal ravnatelj g. H. Schreiner, (takrat še profesor v Bolcanu), naj navedem nekaj momentov, na katere se je posebno ozirati, da prirodo-pisni pouk blaži srce otrok. — „Trebalo je le oči odpreti, da se kaj lepega vidi, bodi si list, cvet, gozd, orjaški hrast ali drobna olka. Kakšna harmonična sestava boji na cvetočem rožnem grmu, jeterniku, potočnici, v cvetju stoječem travniku, jesenskem gozdu itd. Glejte lilije na polju! Povem vam, da tudi Salomon v vsej svoji krasoti ni bil lepši od ene izmed teh.“ — Z živim opazovanjem se pospešuje poetično idealno predobnavanje prirode. Da ima takšno predobnavanje v mišljenju priprostega naroda že svojo podlago, kažejo mnogi poetični zaznamki prirodnin, kakor: pastaričica, ribič, spominčica, ključek, zvonček, šmarnica, velikonočnica, binkoštnica, ozimica i. dr. Za poetično-idealno predobnavanje se mnogokrat poda prilika pri opazovanju življenja živali. Ne utriplje li človeku radosti srce, ko nastopi pomlad s svojim petjem in na tisočero k novemu delovanju izbuženim življenjem? Kaj ope-

* in na poročilo o tej knjigi v „Popotniku“ 1889, str. 338. J. Koprivnik.

vajo pesniki rajši od prirode, od kod dobivajo lepših podob svojim umotvorom kakor od narave? Takšne umotvore, naj si bodo pesmi, opisi ali oisi je vpletati v naravopisni ali naravoslovni pouk, ako so drugače primerni. Ni li tudi Gospod sam rad jemal poučne podobe iz narave? Parabola o sejalcu, o dobrem semenu, ženofovem zrcu itd.

Prirodopisni pouk ima na nramnost otrokovo v dobrem smislu vplivati. Tiho, modro in dobrotljivo varstvo božje v naravi mora srce učencevo ogreti. V vsaki živali, v vsaki rastlini mora spoznati živo hitje, stvar božjo, katera se svojega življenja veseli, kakor človek, in katero ima v velikem gospodarstvu narave izpolniti svojo nalogo. Tako pride spoštovanje do tujega življenja v otrokovo srce, sočutje do rastlin, živalij in ljudi se zbudi ter nagiba otroka voljo, da hoče in dela dobro.

Pouk v prirodopisu, prirodoznanstvu sploh, mora dalje najvišje izmed vseh čutenj, versko čutenje, vzbujati in krepiti. V zakonitosti prirodnih prikazni vidi otrok vladati božjo voljo, v njih spozna svojega nad vsem modrega in pre-dobrotljivega Boga.

„Slovanska krščanskosocialna narodna zveza.“

Po dolgih pogajanjih se je vendar osnoval nekak klub, v katerem bodo slovenski in hrvaški poslanci združeni. Kazalo se je že, da se vsa pogajanja razbijejo. Vse podrobnosti teh pogajanj nam niso znane, le to za gotovo vemo, da je baš mej štajerskimi državnimi poslanci tak klub našel gorečih zagovornikov in je nemalo njih zasluga, da se je osnoval. „Jugoslovanski klub“, za kakeršen so se bili vlani dogovorili jugoslovanski poslanci pred razpustom državnega zbora, je bil našel toliko nasprotnikov, da se obnoviti ni mogel. Vanj nekateri slovenski poslanci vstopiti niso hoteli. Po dolgih pogajanjih se je potem osnoval klub, kateremu so pristopili slovenski in hrvaški poslanci, jeden Čeh katoliške stranke in sedem zmernih Rusinov. Dalmatinska Srba nista pristopila novemu klubu, ker se je jima zdelo, da se je že pri njega osnovi preveč katoličanstvo naglašalo. Novi klub šteje v vsem 35 članov, kar je gotovo lepo število, in bode gotovo precej vplival na kako vnanjo politiko, ako bode jedin. Žal, da smemo reči, da nimajo dosti upanja, da bi se dolgo jedinstvo ohranila, ker je klub sestavljen iz prerazličnih življenj, posebno če v njem ne bode vladala precej obširna svoboda.

Nova zveza se bode držala nastopnega programa „Slovanska krščanska narodna zveza“ se bode potegovala, da se vse javno življenje v verskem, kulturnem, socialnem in gospodarskem oziru preobrazi na temelju pozitivnega krščanstva, bode se z vso odločnostjo bojevala za brez-pogojno enakopravnost vseh narodov, zlasti za narodne koristi in pravice, vseh slovanskih narodov prave in krščanske pravičnosti, kakor tudi za popolno svobodo cerkve. Poglavitna naloga zvezi bode, potezati se v smislu krščanskosocialne preosnove za kulturno in gmotno izboljšanje ljudstva, pred vsem eminentno delavskih stanov: kmetškega, obrtnega in delavskega na podlagi združene organizacije in avtomacije stanov. Zveza uvaža državne pravne programe onih svojih članov, ki sedanje uravnave z ozirom na svoj zgodovinski razvoj, ne smatrajo definitivnim, ter jemlje naznanje dotični zbornici dne 30. marca 1897, oddano izjavo državno pravo, zavarovanje glede češkega in hrvaškega državnega prava.

Zveza hoče gojiti prijateljske odnose s katoliško ljudsko stranko in s češkim in poljskim klubom; nasprotovati pa liberalnim in narodnim Nemcem glede večine in predsedstva.

Program je torej znani krščanskosocialen program, spojen z narodnim in češkim in hrvaškim državnopravnim programom. Posebno moramo reči, da nas najbolj veseli odločno naglašanje narodne enakopravnosti. Kar se pa tiče socialnega in gospodarskega vprašanja, se pa ne more reči, je li dober ali slab, ker je to le odvisno od tega, kako se bode izvajal. V ta občen okvir se da mnogo dobrega, pa tudi mnogo

Tako postane njegova vera živa, razsvetljena in prosta temnih sanj in krivover; otrok spozna, da ne hodi po dolini solz, ampak po lepi zemlji, katero je vstvaril in tako modro vredil dobrotljivi Bog. Ni li v spoznanju natančno vrejenega in točnega kolovratenja, v spoznanju večnih nespremenljivih zakonov, neprenehane hotenja, delanja in tvorjenja; v spoznanju brezkončne mnogoličnosti v nezmernem, velikem in dobrem, obilo verskih momentov? Ne vodi li spoznanje, da vse kar je živega mine, nekaj ne-spoznanega in neodkrita pa ostane; ne vodi li misel, da vse materialne podobe sveta minejo, duh pa, ki jih sestavlja ostane od vekomaj do vekomaj tisti, naravno do misli na večnega Stvarnika?!

„Resnično, resnično vam povem, nebo in zemlja bode prešlo, moj duh pa ne bode prešel!“ Ne sili li spoznanje edinstvene prirode, v kateri se kaže človek v vsej svoji slabosti in odvisnosti, do verske ponižnosti in vdanosti do Stvarnika? — Najlepši izgled, da je uspešno in koristno porabiti opazovanje prirode pri vzbujanju višjih interesov, dal nam je učitelj vseh učiteljev. — Pa le tistemu, kateri se za njo zanima, pokaže narava svojo veličino in krasoto. Ne v zaduhli

slabega spraviti. Sicer se pa večina stvari itak v bodočem državnem zboru še ne bode dalo izpolniti.

Novi klub nekoliko spominja na nekdanji Hohenwartov klub, kakor je poslednji obsejal vse avstrijske narodnosti, tako bode novi klub obsejal vse avstrijske slovanske narodnosti, če mu zares pristopijo še nekateri Poljaki ljudske stranke. Predstavljal bode tisti v malem vse avstrijsko Slovanstvo, kajti jedini Srbi v njem ne bodo zastopani.

Ker je položaj že v začetku tega zasedanja jako težaven in je prišlo celo do ministerske krize, ima novi klub že v začetku najlepšo priliko pokazati, v koliko bode kos svoji nalogi. Sedaj ko vlada išče večine, se da marsikaj izposlovati, ako je klubovo vodstvo v spretnih rokah. Kmalu bomo torej imeli priliko se prepričati, če je bilo to prav, da se je opustila misel „jugoslovanskega kluba“ in se je klub postavil na obširnejšo podlago.

V predsedništvo novega kluba so voljeni Dalmatinec dr. Bulat, Rusin Barwinski in dr. Šusteršič, v parlamentarno komisijo pa dr. Laginja, dr. Gregorec, dr. Ferjančič in Biankini. V rokah teh mož je sedaj vodstvo politike velicega dela avstrijskih Slovanov. Naša želja je le, da novi klub ne zadene, zaradi velike različnosti v njegovi sestavi, jednaka osoda kot je bil Hohenwartov klub, ki je jel razpadati, in je s svojim voditeljem popolnoma izginil iz političnega življenja. Malo je nas razveselila novica, da je klub vstopil v zvezo z dunajskimi krščanskimi socialisti. V gospodarskih vprašanjih se mi strinjamo s krščanskimi socialisti, in je le prav, če jih Slovenci podpirajo, a v narodnih ozirih so se pa dr. Lueger in drugovi pokazali nam Slovincem že toli neprijazne, da je pač treba pomisliti predno ž njim stopimo v zvezo. Posebno usiljevati zveze jim ni bilo treba, sicer bodo naposled dunajski socialisti mislili, da smo mi jim še hvaležni, če nam dajo brce.

To je stvar, katera je zlasti nemilo dirnila nas Spodnje Štajerc, ki še nismo pozabili da so dr. Lueger in tovariši opetovano glasovali proti gotovo opravičeni dvojezični gimnaziji v Celji.

Dunajski antisemitje in Slovenci.

Ni še dolgo od tega, kar so dunajski antisemitje pokazali z dr. K. Luegerjem vred, v državnem zboru, koliko jim je v resnici načelo „pravica vsem“, ko so glasovali proti dvojezični gimnaziji v Celji. Kmalu na to dokazali so v drugič v mestnem zastopu dunajskem, koliko jim je za poštenost, ko so dovolili na predlog našega sovražnika dr. Pommerja 1000 gld. za celjski „Studentenheim“. Krono krščanske ljubezni pa so si postavili na glavo te dni, ko so zopet

sohi, temveč zunaj na polji in v gozdu, v dolini in na gori se bode učencu lep božji svet odkril in priljubil. „Gora tam jasno govori,“ pravi Shakespeare, „potok tam učencu knjiga je, pridiguje skala mu, vse k Bogu tam vabi ga.“ — Pripravljamo tedaj učence v šoli, da ne bodo kot slepci šli skoz lepi božji svet.

Zaupljivo polagajmo mladino v naročje narave, kajti ona je še danes, kakor pri starih Egipčanih boginja „Izis“, doječa mati z nebrojnimi prsmi, iz katerih se bode mladina nasrkala pravega, na realnih tleh stoječega idealizma.

Še eden učni predmet hočem tukaj omeniti, — zgodovino, o kateri Cicero pravi, da razsvetljuje pamet, blaži srce, spodbada voljo in jo obrača na lepe cilje. Zgodovina tolmači učencu, kako da je nastalo naše stoletje, tolmači mu vrednost našega kulturnega stanja, do katerega je nam pripomogla pridnost in genijalnost, razum in tisočletna skušnja naših prednikov, ki so rod za rodom ječali pri težkem delu, ter nam tako zagotovili naše sedanje kulturno stanje. Najboljši in najplemenitejši ljudje so se svojo krvjo zamakali drevo kulture, katerega sad zdaj mi uživamo. — V učencu naj tedaj zori ta idealna želja, da bi te dobrote, katere nezasluženo

v dunajskem občinskem zastopu dovolili zloglasni „Südmarki“ 500 gld. podpore.

Kri človeku zastaja po žilah, ko čuje in vidi take vneboupajoče krivice in to od mož, od stranke, ki ima katoliška načela in ki pri vsaki priliki povdarja svoje pravicoljubje do družih narodnosti. Morda bode kdo izgovarjal te ljudi, da so Nemci in vrše le svojo narodno dolžnost in da jim niso znani odnosi pri nas. Nemci so in to nič boljši in bolj pošten, kakor so prusko-navdahnjeni narodni Nemci ali pa kakor so bili liberalni Nemci. Njim ni družega mar, kakor njih ime in proslava Luegerja. Krivični pa so bolj proti nam, kakor je kdaj bila kaka vladujoča stranka na Dunaji. Jeli to pošteno, da dovoljujejo občinski denar, katerega mnogo doprinašajo v občinske blagajne Slovani, za društva, katera imajo nalogo uničiti ali spodriniti slovenski narod iz rodne zemlje? Jeli pravično, da izmetavajo ta denar za društvo, ki ima namen delati zgago proti državnim sklepom in proti večini naroda?

Mnogo smo pričakovali od dr. K. Luegerja in mnogo od njegove stranke; a ta dejanja kažejo, da smo se varali in da Nemec ostane Nemec in sovražnik Slovana naj že nosi ime Lueger ali pa Bismarck. Lueger razumel je dobro, kako mora napeti strune, da pridobi ne le Dunajčane, temveč širše kroge v Avstriji in je včasih tudi kako lepo zapel o pravicah Slovencev ali Rumunov. Pa to so bile le limanice, na katere je vabil sedaj tega, sedaj onega. Počasi pa se bode pokazal v pravi luči in to kmalo, če se mu po sreči njegov domišljeni vzlet. Konečno ostalo ne bode družega, kakor lep spomin njegovih govorov in obljub in tudi brž ko ne bode konec lepih sanj protisemitskih, če bode vlada hotela tako.

Tudi svoje katoliško prepričanje bode morda zamenjal, kadar doseže vse, po čemur mu hrepeni srce. Saj, če lahko menja politična načela, mu ne bode težko se malo potuhniti tudi v verskem oziru. Stranka njegova itak mnogokrat pokaže, kam merijo pušice, ki jih spuščajo kolo-vodji antisemitov.

Mi pa pozivljamo slovanske in slovenske liste naj protestujejo z nami, proti takemu postopanju občinskega sveta dunajskega in proti taki nepotrebnosti zapravljalivosti občinskega premoženja.

(Dunajskim županom) bil dne 8. t. m. izvoljen dr. Karol Lueger. Če ga cesar potrdi, prevzel bode še ta mesec uradne posle.

Kaj dela strast.

„Alte und Neue Welt“. Ilustrovan kat. družinski list objavil je v svojem 7, zv. I. 1897., letnik 31. na zadnjem ovitku sledeči članek, ki sledi tukaj v doslovnem prevodu: „Avstrijskim Nemcem“. Sto študij nemških umetnikov („Den Deutschen Oesterreichs“. Hundert Studienblätter deutscher Künstler.) Vsled poziva in se sodelo-

vživa, poplačal prihodnemu zarodu, ker jih minulemu več povrniti ne more. Tako Schiller označi kot smoter zgodovinskega pouka to le: V našem srcu naj se žari plemenita želja, k bogatej dedščini resnice, pravosti in svobode, koje smo sprejeli od naših prednikov in jo moramo zopet izročiti bogato pomnoženo našim potomcem, pridjati vsak svojega truda sad.

Če učitelj pripoveduje o zvestobi, pravičnosti in poštenosti, pogumu in gostoljubnosti naših prednikov, če kot Avstrijanec pripoveduje o Bamberžanih, o Rudolfu Habsburškem, o Mariji Tereziji in drugih zgodovinskih značajih, potem gotovo vspodbuja učence, posnemati čednosti teh zgodovinskih značajev. Slikajmo tedaj v zgodovinskem pouku prav živo zvezde človeštva, korifeje umetnosti in vede, prvake narodov in junake bojišč, — ideala tedaj, z dozorelim, trdnim značajem, na koje se bode otrok smelo naslanjal, koji ga bodo vodili k idealnemu nazarju življenja.

Ne samo navedeni, še tudi drugi učni predmeti se dajo z ozirom na idealno stran obravnavati.

Učitelj naj nikdar ne pozabi, da vživa človek v nazarju idealov svoje največje, najčistejše

vanjem „Monakovskega pomožnega odbora za Celje“, na svitlo dal pod umetniškim vodstvom Fr. Defregger v prid nemškemu „Studentenheimu“ (dijaškemu domu) in nemškemu „Vereinshausu“ (društveni hiši) v Celji. Besede spisal prof. dr. Maks Haushofer in uvod Henrik Mostian. 4°, 145 str., gld. 12 = m. 20. J. F. Lehmann, Monakovo. — „Očitna resnica je, da vedno bolj krati brezozirna, silovita poželjivost proti zahodu prodirajočega slovanstva domači živelj od nekdanjih nemških dežel Češke, Moravske in zelene Štajerske. Dočim stanujejo v severnem delu Štajerske še izključno Nemci, začena se že šopiriti na jugu slovenstvo in se bori s trdovratnostjo tudi za utrdbo svojega duševnega mesta v deželi. Najznamenitejša nemška trdnjava v južni Avstriji je nemško mesto Celje. To mesto ima nemški gimnazij, ki vzbuja zavist pri Slovencih, in kateri radi tega, akoravno znašajo le tretjino mestnega prebivalstva, zahtevajo vstanovitve slovenskega gimnazija. Da se ohrani nemški zavod, in da se zavračajo neopravičene zahteve, bije se boj za življenje in smrt. Toda, kakor se je žal zmiraj godilo, je boj naperjen proti Slovincem ne samo boj za ohranitev nemštva, temveč tudi za celo stranko, tukaj za liberalno (brezversko), katera bi izgubila v Celji posest in sicer večidel neliberalnim (katoliškim) Slovincem v korist. Ako se kljub temu tudi neliberalni živelj s pravim spoštovanjem na čelo postavi proti repenčujočemu se slovenstvu, je njegova narodna zasluga tem večja. Iz rečenega moramo to delo le z zadoščanjem odobravati. S pripoznanja vredno zadovoljnostjo prispevalo je čez 100 večidel odličnih umetnikov, da se vstvari knjiga, katera bode vsakemu pravemu ljubljencu umetnosti zelo ugajala. Med umetniki tretje do pete vrste nahajamo tudi može, kakor so: Menzel, Böcklin, Stuck, Erdelt, Defregger, Willroder, Seitz, Löffitz (znabiti Zajec, Levec), Lenbach, trije Kaulbachi, Liebermann, Lindenschmit, Knaus, Leibl, Schoenleber i dr. Berilo k podobam, katero je priobčil prof. dr. Haushofer v pripovedni obliki bistveno povišuje s svojimi duhovitimi razlagami užitek krasno oklepšane knjige“.

Iz tega članka se pač jasno razvidi, da ga je vstvarila edino le strast in zagrizeno sovraštvo do Slovanov; zakaj, da bi dopisnika dičila tako velikanska nevednost, bodisi, kar se tiče zgodovine, bodisi celjskih razmer, o tem zelo dvomimo. Strmeč se čudimo, da je tako strupen članek objavil katoliški list, ker se vendar katoliški Nemci tako radi ponašajo s svojo pravicoljubnostjo, katero bi tudi kot pravi katoličani morali v dejanju kazati; toda kadar se gre za pravice drugih narodov, so popolnoma enaki svojim liberalnim in nacionalnim tovarišem. Izkušnje zadnjih let jasno dokazujejo to trditev. Nemec je Nemec. Strastni dopisnik očita Slovanom „brezobzirno in silovito poželjivost“. O njem pač veljajo po pravici besede, da vidi pezdri v tujem očesu, dočim bruna v svojem ne vidi; naj le pometa poprej

pred svojim pragom! Mari smo Slovani radi tega že brezobzirni, ako zahtevamo pravice, ki nam gredo po božji in naravni postavi, in ki so nam jamčene z našimi srditimi sovražniki vred v temeljnih državnih zakonih. Mi se borimo le za to, kar je naše, in smo popolnoma zadovoljni, ako svoje pravice tudi istinito dosežemo; po tujem posestvu ne segamo — smo prepohlevni. — Pač pa velja omenjeno očitjanje v popolni meri našim nasprotnikom, Nemcem samim. Obžalujemo dopisnika in njegovo kratkovidnost, da ne vidi, kako sam sebe pobija z onim nesramnim očitjanjem. Nam li ne priča tisočletna zgodovina o neznosnih krivicah, ki so nam jih zavdajali naši zagrizeni narodni nasprotniki, odkar so si podjarmili slovenski narod! Nemci so nam že čez tisoč let kratili in nam še kratijo dandanes povsod brezobzirno naše pravice. Ne mi po nemški, temveč ravno Nemci vedno poželjivo gledajo po naši prelepi zemlji, in se jim, rekel bi, „sline cedi“ po naši prekrasni domovini. Nemci so, ki se vtikajo pri vsaki priliki v razmere drugih narodov in si lastijo pravice, ki jim nikakor ne gredo niti po tej niti po oni naredbi. Nemci so si vtisnili s svojo nenasitljivostjo sramoten pečat na svoje čelo, madež, ki se jim ne bo odpustil, in ga tudi svetovna zgodovina nikdar ne bo izbrisala. Dokler toraj naši zagrizeni in nestrpni nasprotniki delujejo za nemški most, ki naj bi segal do slovanske Adrije, naj le molčijo o slovenski poželjivosti, da s tem sami sebe ne osmešijo!

Nadalje trdi dopisnik, da so bile dežele Češka, Moravska in Štajerska od nekdanjih nemške. Človek, kateri tako govori, pač odkrito kaže svoje puhlo zgodovinsko znanje. Kaj takega je naravnost smešno. Nam li ne pove zgodovina, da so vse omenjene dežele zasedli najpoprej Slovani po splošnem ljudskem preseljevanju? To resnico dokazujejo, — ako bi tudi drugih dokazov za to ne imeli — neovrgljivo mnogoštevilna slovanska imena v krajih, ki so dandanes pomnjeni. Takih slovanskih imen, ki jih imajo še dandanes gore, reke, mesta in razni drugi kraji, dalo bi se mnogo naštet. Mari so si prvotno tam naseljeni Nemci — kakor trdi dopisnik — izposojevali pri Slovencih imena, da so z njimi poznavovali kraje, reke itd.? Resnica zgodovinska je, da ni bila samo cela Štajerska slovanska, temveč nekdanji mnogoštevilni narod slovenski naseljen je bil daleč preko mej štajerskih i proti severu i proti zahodu, tako, da so stanovali Slovenci razven v celi Štajerski tudi na južnem Spodnjem in Zgornjem Avstrijskem, po nekaterih krajih celo do Donave ter si podajali tam roke s svojimi severnimi brati Čehi, nadalje so posedali velik del Selnograške, celo Koroške in segali celo na Tirolsko zlasti v Pustriški dolini. V vseh teh krajih pričajo nam o tej resnici mnogi ostanki slovanskih imen. Kdor nasprotno trdi, je gotovo vsega obžalovanja vreden*. Sicer

Istotako so tudi v deželah češke krone prvotno bivali izključno Slovani.

veselje, v stremljenji po njih je zapopadena njegova največja veljava.

Pa ves trud bil bi zaman brez pravega izgleda. Učitelj, ako hočeš ostati odgojitelj, stani zvest pravemu idealizmu. Kant pravi! „Odgojitelj brez idealov je samo dninar.“ Beseda miče, izgled pa vleče. Vsakdo, tudi učenec mora s svojega junaka izvoliti, za katerim se bode trudil po stezi v olimp. Učencu je oseba učiteljeva prevažna, njegova beseda je učencu sveta, razsodba učiteljeva je za njega odločilna; učiteljevo priznanje mu velja čez vse; učitelju enak postati, to je stremljenje učenca. Tedaj, učitelj, bodi svojim učencem v dober zgled. Gorje, če tvojemu vratu veljajo besede o mlinskem kamenu in globočini morja!

Težko vtegne sem ter tje biti, stopivši čez šolski prag, pozabiti vse skrbi življenja, vso britkost srca, z vedrim duhom, veselim srcem, stopiti pred svoje učence. Le prava idealna ljubezen do učiteljskega stanu ti bode vir te moči. Šola naj ti bode vedno svet kraj, kjer se sicer shajajo otroci imoviti in siromašni, na duhu in srcu revni in bogati, pa vsi so stvari po božji podobi, vse objemaj z enako ljubeznijo in sejaj v njih srca seme vsega dobrega, resničnega in

lepega; vsak ti bodi nadepolni brst, kojega moraš ti oskrbovati, da bode lepo cvetel in dobri sad rodil. Učitelji! Išcite tudi zveze, se soobčani sploh, zanimajte se za njih zadeve, ne sramujte se, s priprostim možmi vaditi si moči vaših udov, združiti ž njih glasom vašega v lepe pesmi, širiti s predavanjem v društvih in pri raznih prilikah omiko in vedo. Tako bode apostoli ljudske omike, bode nositelji kulture in zvesti varuhi človeških idealov.

Posebno v sedanjem času, ko temni oblaki realizma in materijalizma pretijo zakriti solčni blišč idealov, treba je, se vedno spominjati da so; oni morajo ostati naši voditelji, da ne zagazimo mi in naša mladež v blato materijalizma. Naj bode čas, v katerem živimo, našemu stanu še tako neugoden, naj butajo valovi nezdravega strankarstva še tako silno ob zidovje našega delovanja za napredek človeštva; dokler v svojih srcih nosimo stremljenje po idealih, bode nam tudi svetila zvezda končne zmage.

V to pomozi Bog, ki je zapopadek vseh idealov!

pa moramo tudi listu „Alte und Neue Welt“ iz celega srca častitati, da ima tako obilo znanost! Kaj tacega bi temu zlasti katoliškemu in vednostnemu listu nikakor ne prisojali. Dopisniku pa priporočamo, naj se pridno uči zgodovine, da se ne bo pri kaki drugi priliki še bolj osmešil.

Kar trdi dopisnik o nas južnoštajerskih Slovincih, da se šopirimo in trdovratno borimo za svoj duševni obstanek, k temu pripomnimo le toliko, da so naše malenkostne zahteve popolnoma opravičene, zakaj § 19. državnih temeljnih zakonov nam jih jamči. Če pa dopisnik nima prepričanja, da ima vsak narod pravico do svojega duševnega razvitka na podlagi materinščine, potem se sploh ne more dalje z njim mirno govoriti. In ako smo se začeli še le v tem stoletju potegovati za svoje pravice, so vzrok temu le Nemci, ki so nas tako dolgo zatirali, naposled je tudi nam pošla pohlevnost in nemška brezobzirnost in nestrpnost dali ste nam povod, da smo se probudili v narodnem oziru in začeli zahtevati svoje pravice. Toda po dopisnikovih besedah bi moral Slovenec na južnem Štajerskem še vedno tlačaniti in trpeti nemškega „privandranca“ v svoji hiši in ga prav debelo „pitati“.

Smešno je, da se imenuje v dopisu Celje „najznamenitejša nemška trdnjava v južni Avstriji.“ Ako bi boljših trdnjav ne bilo, in ako bi se to navidezno nemštvo ne gojilo in podpiralo od vlade na umeten način, bi že zdavna ne bilo nobega nemškutarja v južni Avstriji. Sploh pa se v mestu, ki ima po statistiki sami nad tretjino slovenskih prebivalcev — v istini pa bi prave Nemce lahko na prste naštel —, ne more nikakor trditi, da je nemška trdnjava.

Tudi ni res, da bi dosednji nemški gimnazij pri Slovencih vzbujal zavist; zakaj če zahtevamo mi svoj utrakvistični gimnazij — toraj niti popolnoma slovenskega gimnazija ne —, ostane poleg vsega tega Nemcem še zmiraj nemški gimnazij, kakor do zdaj, in njihove pravice se jim niti v najmanjši meri ne kratijo. Sicer pa gimnazij ni namenjen samo Celjanom, temveč skoraj celi Spodnji Štajerski, o kateri se menda vendar ne bo predrznil dopisnik trditi, da je nemška. Dopisnik naj tudi izve, da je nemški živel na Spod. Štajerskem z jako, jako malimi izjemami, izključno liberalno — dopis namreč omenja neki neliberalni živelj. — Ako se toraj katoliški Slovenci potegujemo za svoje pravice, je naš boj tim blažji in plemenitejši, ker se ne gre le za naš narodni obstanek, temveč s tem delujemo tudi za sveto katoliško stvar, kar je gotovo sveta dolžnost vsakega pravičnega katoličana, o čemur mislimo, da tudi katoliški list „Alte und Neue Welt“ ne dvomi.

V obče pa moramo obžalovati omenjeni list, ki vendar hoče biti strogo katoliški list, da ima tako malo ljubezni do bližnjega, — katero je vendar naš Učenik tako toplo priporočal svoji cerkvi, — da niti mrvice ne privošči slovenskemu ljudstvu na Spodnjem Štajerskem. Toda Nemcu je bližnji le Nemec. Prašamo nadalje list, kakšne pojme še sploh ima o krščanski pravičnosti? Nisoli po sv. pismu in po uku našega Izveličarja vsi narodi enakopravni? „Hvalite Gospoda vsi narodi; hvalite ga vsa ljudstva!“ pravi 116 psalem, in papež Hadrijan II. izrekel je, opiraje se na ravno omenjeni psalem, slovanskemu apostolu, sv. Metodu, sledeče besede: „In ne samo v v treh, temveč v vseh jezikih morajo vsi narodi hvaliti Gospoda.“ Te besede naj toraj dobro pomni „Alte und Neue Welt“ in sploh katoliški Nemci, ki so nam s prav malimi izjemami v narodnem oziru ravno tako zagrizeni sovražniki, kakor liberalci in nacionalci.

Iz omenjenega toraj razvidimo, da mora vsak razsodno misleči izvajati ravno nasprotno edino prave trditve, in da se je dotični dopisnik s temi svojimi čisto neresničnimi trditvami prav pošteno vsekali. Smemo z mirno vestjo reči, da je v tem članku toliko lažij, kolikor besedij.

Spodnještajerskim Slovincem pa naj dajejo take neopravičene in strastne trditve pogum, da vstrajamo v svojem plemenitem boju, in da pokažemo pri vsaki priložnosti, da je Spodnji Štajer slovenski.

Znabiti se nam prilika kmalu ponudi, da se bo vrnil Pommer, ki je že dal okusiti Slo-

vencem svoje zagrizeno sovraštvo s tem, da je že interpeloval vlado zaradi celjskega slov-nemškega gimnazija, z dolgim nosom iz državnega zbora. Menda to pač sam sluti; zato je začel tako zgodaj, da bodo sploh kaj imeli pisati o njem nasprotni listi in ga hvaliti kot „štram“ nemškega moža. Bodimo jekleni in pokažimo tujemu svetu, da:

„Na zemlji naši tuji rod
Naj gost nam bo, a ne gospod;
Mi tu smo gospodarji,
In Bog in naši carji.“ (Gregorčič.)

Današnje številko „Domovine“ zaseglo je c. kr. okr. glavarstvo zaradi članka „Uradni list c. kr. okr. glavarstva v Celji in Slovenci“. Priredili smo drugo izdajo, vsled česar se je tisek nekoliko zakasnil, kar naj cenjeni naročniki oprostite. Konfiskacija nas je presenetila in storili bomo vse potrebne korake, da se prepričamo, smo li še v Arstriji.

Celjske novice.

† Dr. Frančišek Krušič

Neizprosna smrt zahtevala je zopet svojo žrtev. Dne 4. aprila t. l. popoldne ob 4. uri zatisnil je na veke trudne oči zdravnik g. dr. Frančišek Krušič v mladeniški dobi 27 let. Porojen bil je v Celji, koder je dovršil tudi srednje šole in predlanskem pa je prebil vse izpite na vseučilišču v Gradcu in postal doktor vseh zdravilstva. Malo je tako blagih značajev, kakor je bil rajni. Priden, delaven in vstrajen do neizmernosti, je bil v družbi vesel, požrtvovalen, odločen in odkritosrčen, da je na mah pridobil vsakogar za se. Bolezni kal nosil je že dolgo v svojem životu. Sušica, ki je uničila očeta, tudi njemu ni prizanesla. Kot zdravnik videl in vedel je, da so mu štete ure, a bil je potrpežljiv in udan v sklepe Vsegamogočnega in nikdar ni godrnjal proti svoji osodi, dasi se je toliko trudil, brez da bi kaj užival. Kot narodnjak služil bi marsikomu lahko v izgled. Koliko bi bil storil ta mož za napredek našega milega naroda, da mu ni bilo usojeno tako kratko življenje. A pota Gospoda so nepregledna in blagi Frančišek prosil bode ob prestolu Najvišjega za srečo in blagor ljubljene mu naroda. — Pogreb dne 6. t. m. bil je sijajen. Na stotine ljudstva spremljalo je truplo mrtveca k večnemu počitku. Obilica solz, ki so kapale ob odprti gomili, pa so jasni dokaz ljubezni in spoštovanja, katero je rajni užival med someščani in dokaz, da ta blagi človek ni imel niti jednega sovražnika. Lahka mu zemljica!

(Telovadno društvo „Celjski Sokol“) razpošilja naslednjo okrožnico: „Bratsko društvo! Naše društvo omislilo si je letos lastno društveno zastavo ter smo sklenili, blagosloviti isto ob binkoštnih praznikih dne 6. in 7. rožnika 1897. Ob enem pa smo sklenili zvezati s to pomembno svečanostjo veliko ljudsko veselico na prostem, pristopno vsem slojem in tekmovalno telovadbo vseh jugo- in severoslovanskih sokolskih društev. Odbor usoja si vam te sklepe že sedaj naznaniti ter vas prosimo, da se vdeležite te slavnosti, če ni mogoče korporativno vsaj po deputaciji, da pomorete se svojo navzočnostjo k tem večjem vspehu. Bratje „Sokoli!“ Opravičeno se nadejamo, da nas bode te posetili v častnem številu pri tej priliki, ko se bode blagoslavljala najmlajša jugoslovanska sokolska zastava, katero bomo ponosno dvigali ter jo ščitili kot dragocen zaklad ter krog ktere bomo zbirali vse dosedaj še nezavedne in narodno speče duhove po razupitem Celji in celem Spodnjem Štajerji in je združili v trdno, nerazrušljivo falango, s katero bomo prišli, to upamo trdno, konečno do zmage po celem obzorji ter zasedli one se-deže in zavzeli ona mesta, ktera nam gredo po božji in svetni pravici že od pamtiveka. — Natlačni vsprej in vse podrobnosti objavili bomo pravočasno po časopisih. Da nam pomore Bog in sreča junaška k zaželjenemu vspehu kličemo vam bratski „Na zdar!“

(Lastovke) povrnilo so se v naše kraje. Ta teden videli smo jih veselo frčati po našem

mestu, iskaje starih svojih stanovanjšč. Spomlad je tu!

(Posnemanja vredno.) Med drugimi porotniki v Celji sta tudi zastopnika gornjegradskega in šoštanjkega okraja. Kot stara znanca gostilničarja Škoberneta (Balanta) sta se za čas bivanja v Celji nastanila pri vže omenjenem gostilničarju. Prvi večer v njegovi hiši, sta se naša moža razgovarjala med drugim tudi o letošnji državnoborski volitvi. Naštela sta mnogo nasprotnih volilcev in med temi tudi gostilničar Škoberna ni manjkal. Takoj tisti večer sta trdno sklenila, da dasta našemu nasprotniku slovo in si poiščeta drugega stanovanja. Kakor sta se dogovorila, tako sta tudi storila. Na vprašanje hišne zakaj se hočeta prestaviti? odgovoril je vrli Šoštanjčan: Zvedela sva, da je gospodar pri letošnji državnoborski volitvi volil nasprotno. Kaj bi torej naši ljudje rekli, ako zvedo da so nama nasprotniki ljubši, kot narodnjaki? Naše geslo je in bo „Svoji k svojim“!

(Občinske volitve.) Dne 26., 27. in 28. t. m. vršile se bodo za naše mesto nove volitve v občinski zastop. Dosedaj se mi Slovenci občinskih volitev nismo nikdar vdeležili, ker ni bilo upanja, da bi kakšen slovenski kandidat prodr. A slovenski živelj v Celji vidno narašča in nas je že tako znatna manjšina, da že naša čast zahteva, da ne pustimo puške v koruzi ležati, nego da se krepko lotimo volilnega boja. Mestna uprava bi mnogo pridobila, ako bi prišlo nekaj izkušenih Slovencev v mestni zastop. Mnogim Nemcem, osobito obrtnikom, itak že preseda sedanje velikonemško gospodarstvo v občinskem zastopu, kateri se prav malo briga za koristi delujočih stanov. Na delo torej!

(Gledališki ravnatelj Offenheim) izginil je iz mesta brez sluha in duha, samo nekaj dolgov je njegova družba tu zapustila. Dali so mu slovo, prav za prav on se je „francoski“ poslovil, ker ni hotel igrati pred praznimi hišami. Ubogi celjski „Musentempel“!

(Odvetniški izpit) položil je g. dr. Radoslav Pipuš, odvetniški kandidat v Celji, z dobrim vspehom.

(Porotne obravnave v Celji.) (Dalje.) Dne 30. marca t. l. zagovarjal se je trgovec Karol Gaber iz Maribora radi goljufive krade. Dokazalo se mu je, da ni pošteno postopal. Porotniki spoznajo Gaberja krivim, osem sozatožencev pa oprostijo, sodišče prisodi na to Gaberju jedno leto težke ječe. — Dne 1. aprila t. l. pa sta bila tožena Martin Jožek in Franc Jožek iz Polanc, okr. Maribor, radi uboja in težke telesne poškodbe. Dne 25. oktobra l. l. pili so fantje v gostilni Kolarja v Gornjih Hočah. Pred gostilno napadeta tožena dva Antona Novaka, katerega udari Martin Jožek s kolcem dvakrat po glavi. Nastal je na to pretep pri katerem sta Martin Jožek in Franc Jožek ranila še več družih. Priče so Martin Jožeku dokazale, da je z naprejvzetjem pobil Anton Novaka, kateri je kmalu umrl. Porotniki so potrdili stavljena vprašanja in sodišče je Martin Jožeku radi uboja prisodilo 6 let težke ječe, Franc Jožek pa je dobil radi težke telesne poškodbe 10 mesecev težke ječe. — Dne 3. aprila t. l. tožen je bil radi ropa in tatvine 19letni hlapec Franc Drozg, službujoč v Mariboru. Dne 14. januarja t. l. pili so toženi in pa Karol Jarc in pa Jožef Jarc v neki žgarnjarni. Domu grede zahteval je Drozg od Karol Jarca naj mu ta da svojo uro in lanec. Ko se Jarc brani tega, vzela je Drozg neko krepelce in jel obdelovati Karol Jarca. Ko ga je pobil, vzel mu je imetek v znesku 60 kr. Na pomoč prišlega Jožef Jarca je tudi potolkel in mu vzel mošniček z vsebino 1 gld. 80 kr. Zatoženi taji vse, priče pa dokažejo djanja in porotniki ga spoznajo krivim, sodišče pa mu prisodi dve leti težke ječe. (Konec prih.)

Spodnje-štajerske novice.

(Duhovniške spremembe.) Premeščeni so čč. gg. kaplani: Janez Kurnik s Polzele na Dobro, Janez Kozoderc z Dobrne v Vitanje, Janez Lorbek iz Galicije v Vuzenico, Janez Šanda od Št. Petra v Medvedjem selu na Prihovo.

(Imenovanja in premeščenja.) Sodni pristav v Žužemberku g. Jos. Senčar je premeščen

v Lož, sodni pristav g. Jos. Sterger iz Lože v Sevnico, sodni pristav extra statum g. dr. Jos. Kotnik je imenovan sodnim pristavom v Brežicah, sodni pristav v Mariboru g. Alojzij Doxat je imenovan pristavom pri okrož. sodišču v Celju, sodni pristav g. Jos. Sitter v Brežicah je premeščen v Maribor, sodni pristav v Kozjem g. Fran Kuess pa v Velikovec; avskultant g. Jos. Žmavec je imenovan sodnim pristavom v Žužemberku, avskultant g. Matija Mrača sodnim pristavom v Kozjem, avskultant g. Karol Zottmann sodnim pristavom extra statum ter dodeljen okr. sodišču v Ložu, avskultant g. Matija Fabijan sodnim pristavom v Ajdovščini.

(V Vojniku) stavba nove farne cerkve lepo napreduje. Zvonik je že do cela ometan in zglažen. Cerkev kaže, da je osnutek izbral in delal strokovnjak, kajti takih stavb se ne najde mnogo.

(V sirotišnici v Vojniku) je sedaj 185 oseb. Stavba in prostor je bil omejen le na 150 oseb, a prihaja pa toliko betežnežev, ki jim ni moč odreči prostora.

(V Savinjski dolini) letos ni opaziti toliko veselja na polji, kakor prejšnja leta, dokler je imel hmelj primerno ceno. Ljudje pač ne upajo, da se obrne na boljše s ceno. V tolažbo jim bodi, da vsako leto pač ne obrodi hmelj na Angležkem in Ruskem tako obilo, kakor letos in tudi Amerika ga toliko ne izvozi. Zato pa bode dobro in lepo blago gotovo dobilo svojo ceno nazaj.

(V Braslovčah) je dne 4. aprila t. l. bivši tukajšnji živinozdravnik Jelovšek govoril o ustanovitvi Reiffeisenove posojilnice. Ljudstva zbralo se je precej. A le malo je bilo zadovoljnih z ustanovitvijo take posojilnice. Večina bi rajše imela posojilnico, kakor je v Mozirji, v Gornjem gradu, Celji itd. Dobro je bilo, da se je vzbudila ta misel sploh in upamo, da ne zaspi kar meni nič tebi nič.

(Nesreča na železnici.) Dne 4. t. m. vračal se je Jakob Peklar iz Loke pri Zidanmostu vinen s svojim bratom domov. Na železniškem tiru ob Zidanemmostu hotel je čez prelaz, dasi je bil isti zaprt. Komaj stopi na tir pridrdra tovorni vlak, podere ga in mu zmečka desno nogo. Železniški zdravnik dr. A. Homan, bil je takoj na mestu in je ponesrečenca po prvi pomoči poslal v celjsko bolnišnico.

(Iz Sevnice.) Služba učitelja oziroma podučitelja na štiritirzredni ljudski šoli v trgu Sevnica je do 15. t. m. razpisana. Kakor sem slišal, se še do danes ni oglašil nikdo za to mesto. Kako to? Kje so slovenski učitelji?

(Nova bolnišnica v Ormoži.) Po naročilu nadvojvode Evgena, kupil je nemški viteški red posestvo Karlovo pri Ormoži. Tu postavi se bolnišnica v katero se bodo sprejemali brezplačno bolniki ormoškega okraja. S stavljenjem bolnišnice prične se takoj. Prostora bode v bolnišnici za 20 oseb.

(V Št. Janžu na Dravskem polju) so se odpravili ribiči dne 2. aprila t. l. v bližnjo Dravo ribiti. Dospelvi z mrežo v neki stranski kot, nadjali so se velicega plena. In res, niso se varali; kajti v mreži je bilo veliko in prav lepih rib a med njimi vže na pol gnjilo človeško truplo. Kje je ponesrečenca smrt doletela, se ne ve.

(Vremenska opazovalnica na Cvenu) beleži v mesecu marčiju: Povprečna toplota 8.3° C. Najvišja toplota dne 24. marčija ob 2. uri popoldne 18.8° C. Najnižja toplota dne 12. ob 7. uri zjutraj 2.8° C. Največ padavin dne 3. 15.7 mm. Vsota padavin 42.1 mm. Število dni s padavinami 12. Število dni z nevihto 2. Povprečna oblačnost 6.3. Prevladovali so južni vetrovi.

(Kapela pred Radgono.) Bralno društvo v Kapeli bode priredilo v nedeljo 2. maja t. l. pri g. R. Horvatu na vrtu veselico s petjem in tamburanjem. Pri tej veselici bodo nastopili prvokrat kapelski tamburaši. Vspored se bode pozneje priobčil. Vsi prijatelji Kapelčanov se že zdaj k veselici najljubneje vabijo. Nadejamo se v narodnih krogih zanimanja za petje in narodno godbo, ob enem pa obilne udeležbe od strani domačinov, bralnih društev ter posameznih domoljubov.

(Vinogradi v ljutomerskih gorica) se lepo razvijajo. Kmalu bo pomladansko delo opravljeno. Žalibože se trtna uš širi in vedno je še mnogo taci, ki nočejo trte z galico brizgati in

puščajo, da vse v nič gre. Celo neki cerkveni vinograd je tako zapuščen. Kaj pa je z brezobrestnimi posojili? Dobro bi bilo, če bi se tisti, ki mislijo uničiti vinograde na ameriški način predelati, oglasili pri razumnih možeh v Ljutomeru in bi si preskrbeli takšno posojilo. Le pametna skrb in marljivo delo more v teh hudih časih pomagati!

(Iz Križevca pri Ljutomeru) se nam piše: Pri nas Nemcem ni treba „Südmarke“. Naši kmetje so sami tako čudni, da vabijo Nemce iz cmurske okolice v naš kraj in jim izročajo svoja zemljišča za razprodajo. Neki Wein je razprodal zemljišče Canjkovo iz Veržeja in Vavpotičevo iz Lokavca, potegnil lepe dobičke in odšel. Zdaj pa bode nevolja in pravda. Može, zakaj stotakov sami sebi ne pridržite? Tistega zapeljivca (t. j. neki krčmar v Križevcih), kateri tujce za take kupčije v naš kraj vabi, pa nikar ne poslušajte! Vam ni znano, kakšna kazen je zadela zapeljivca Razlaga?

(Maribor.) Učit. društvo mariborske okolice je imelo 1. dne t. m. v Mariboru odlično obiskovano skupščino. G. nadučitelj Mh. Nerat pozdravi došle zborovalce ter izrazi sočutje o bolnem nenavzočem društvenem predsedniku g. naduč. J. Lasbacherju, želeč mu skoraj zopet nega krepkega zdravja. Društvu došli dopisi, društvene in stanovske zadeve so se jako živahno in stvarno obravnavale. Potem je pa g. učitelj M. Lichtenwallner iz Ruš govoril jako zanimivo o učni metodi po formalnih stopnjah za razne učne predmete, navedel v pojasnilo jedno učno sliko ter priporočal navzočnim tovarišem navedeno učno metodo za uspešen šolski pouk. Gosp. govorniku so se g. predsednikov namestnik in zbrani gospodje tovariši na zanimivem predavanju živahno zahvalili. Pri društvenem zborovanju so se tudi priporočale po pedagoškem društvu in po „Slov. učit. društvu“ izdane poučne knjižice in mladinsko zabavno knjižnico v naročbo. Nadalje pa bodo se vabili gospodje tovariši k pristopu „Matici Slovenski“ in k naročbi zemljevida slovenskih pokrajin, kojega namerava „Slovenska Matica“ izdati in se priporoča v mnogobrojno naročbo. Društveno delovanje torej kaže, da se društvo resno in vsestransko prizadeva pospeševati šolski napredek in omikati ter razvoj naših slovstvenih zavodov. Priporočati je, naj bi tudi razna druga društva v tem oziru delovala uspešno.

(Iz Mürzzuschlaga.) Železnični sprevodnik Simrer iz Maribora zlomil si je dne 1. aprila t. l. nogo, ko je iz voza skočil na tir. Po prvi zdravniški pomoči so ga peljali zopet nazaj v Maribor. Čeravno ni odskočil visoko, vendar ste se mu dve kosti na eni nogi zdrobili, ker je mož težak in je bil tudi s prtljago obtežen. Dne 5. aprila t. l. se je tukaj pričel dvorni lov na divje peteline, katerega lova se pa naš presv. cesar ni udeležil.

(Novi zapovednik 3. voja.) Ker je sedanji poveljnik 3. voja general Reinländer v Gradcu imenovan vojnim nadzornikom, pride baje na njegovo mesto podmaršal Succovaty, ki je sedaj divizijski poveljnik v Brnu. Succovaty je posebno znan zaradi tega, da je bil vojakom in častnikom strogo prepovedal zahajati v češko „Besedo“ (čitalnico) v Brnu.

(Izvenakademična podružnica sv. Cirila in Metoda v Gradcu) imela je po obstoječih pravilih dne 27. marca t. l. svojo letno redno zborovanje, pri katerem se je soglasno izvolilo staro načelnštvo in to: Prvomestnikom g. dr. Fran Žižek, prakt. zdravnik, njega namestnikom g. dr. Josip Weingerl, prakt. zdravnik, zapisnikarjem g. Anton Vamberger, duhovnik in učitelj na dež. silni delavnici v Mesendorf, in njega namestnikom g. Gustav Premru, uradnik zavarovalnice „Dunava“, blagajnikom g. Fran Hrašovec, c. kr. okraj. zdravnik v p. in taistega namestnikom g. Ivan Sadnikar, trgovec v Gradcu. Po izkazanem računu blagajnika bilo je 171 drušvenikov, od kojih se je nabralo 193 gld. 60 kr. in po nabiralniku narodne, neumorne g. Franjice Zabredove in njenih hčera 20 gld. 70 kr. toraj skupni prispevek za l. 1896. 214 gld. 30 kr. Po končanem vsporodu vršila se je šaljiva loterija, po imenovanju g. Zabredovi in nje hčeri in g. Fr. Sadnikarju prirejena, ktera je vrgla precejšno svotico za slov. dijaško kuhinjo v Celji. Suho-

paren vsporod oživili so naši nadepolni vseučiliščniki z veseljem petjem. Mladost je življenje! V p. letu bile so 3 veselice s sodelovanjem vseučilišništva, ktere veselice pri nas, žali Bog, bolje društvenike vlečejo, kakor narodna zavednost, ktero takoj bojazljivost zaradi službe zavira!

Druge slovenske novice.

(Nadvojvoda Ludovik Viktor) pripeljal se je dne 6. t. m. v Ljubljano nadzorovat priprave „Rudečega križa“.

(Ljubljanski rojak g. Ivan Robida) bil je dne 6. t. m. v Gradcu promoviran doktorjem vsega zdravilstva. Mladi doktor naseli se v Ljubljani in se bode, kot posebno stroko, bavil z živčnimi boleznimi.

(Umrli je) kanonik Zeno baron Zirheimb v Ljubljani. Rajni je bil 1840. leta rojen. Pokojnik je bil v mladih letih vojak in bil odlikovan s svetinjo za hrabrost.

(Nenavaden blagoslov.) V župniji Preserje na Kranjskem so dne 28. marca t. l. imeli v treh hišah dvojčke. To je gotovo redek slučaj.

(Na Kreto) vstašem na pomoč sta bila odšla dva dvanajstletna gimnazijca iz Kranja. Za potovanje vzela sta svojim starišem nekaj stotakov. Prišla nista do Krete, temveč v Orsovi ju je prijel policija in odposlala domu v Kranj.

(Utonila.) Neki pijan hlapec je 29. marca t. l. hotel prepeljati čez Savo iz Mavčič v Mače nekega pastirja. V sredi Save se jima čoln prevrne. Rešila bi se bila oba, da ni hlapec lovil čolna, deček pa kozo. Tako je pa oba odnesla Sava.

(V mestno hranilnico v Radovljici) je v mesecu marcu 1897. leta 105 strank vložilo 23.759 gld. 69 kr., 46 strank vzdignilo 6669 gld. 18 kr., 39 strankam se je izplačalo posojil 21.650 gld. — kr., stanje vlog 181.535 gld. 61 kr., denarni promet 79.629 gld. 94 kr.

(Tatvine) Dne 21. m. m. so neznani lopovi vlomili v tri vinske hrame v Lučki gori pri Vinici na Dolenjskem. Pri dveh hramih so s krampi odprli vrata, pri tretjem so pa naredili veliko luknjo v zid. Jeden hram je bil prazen in so tako odnesli samo jedno kupico, iz drugega kodrilo vina, v tretjem se je pa jim zdelo menda prekislilo in so ga pustili. Odnesli so tudi več orodja. Tatovi so skušali vlomiti še v dva druga vinska hrama, a se jim ni posrečilo.

(Umrli je) dne 30. marca t. l. Franc Štajer c. kr. notar v Metliki. — Blag mu spomin!

(Lep oče.) Janez Senica v Dragi na Kranjskem je bil vedno v prepiru s svojim sinom. Te dni so našli sina težko ranjenega. Povedal je, da sta šla z očetom krast, a ga je na potu ustrelil v hrbet. Sina so prepeljali v ljubljansko bolnico in očeta so pa zaprli.

(Streliš.) Dne 31. marca t. l. je v Gočah pri Vipavi streliš udarila v neko hišo in jo užgala. S hiše je streliš odskočila v hlev in ubila jednega vola. Hiša je pogorela. Lani je bila tudi streliš udarila v to hišo, a je bila le nekoliko dimnik poškodovana in psa ubila.

(Premeščen je) iz Olomuca v Beljak na višjo gimnazijo profesor Wang. Nadomeščati ima pokojnega Lendovška. Wang je koroški Slovenec in zaveden narodnjak.

(Nezgoda na kolodvoru.) Na kolodvoru v Volšperku na Koroškem je delavec Schaden prišel mej dva vozova, ko so menjavali vozove. Vozova sta ga tako stisnila, da je bil takoj mrtev.

(Župan Herbst) v Pliberku je odstopil. Namesto njega so izvolili znanega nemškutarja gostilničarja Jožefa Metnica. Prejšnji župan Slovenecem ni bil prijazen, novi bode pa še trikrat manje.

(Telefon) napravijo v Celovcu. Imel bode tudi zvezo z drugimi mesti.

(Samomora pri vojaki.) V Celovcu sta se ustrelila V. Cerovšek, vojak 17. pešpolka in L. Sokol, korporal 4. deželno-bramborskega polka.

(Tržaški župan — potrjen.) Cesar je potrdil izvolitev dr. Karola Dompierija županom tržaškim.

(Nasilstvo Italijanov.) Italijanski listi pišejo, da Italijani ne bodo pustili Nabergoja v mestni zbor, naj tudi ministerstvo in upravno sodišče razsodi, da je njegova izvolitev veljavna.

S silo mu torej hočejo zapreti vhod v mestno zbornico. Bode li vlada to mirno gledala?

(Volitev v goriškem veleposestvu.) Goriški Slovenci uložili so ugovor proti izvolitvi Verregnassija v goriškem veleposestvu. V ugovoru se navaja nič manje kakor 85 nezakonitosti. Zares uzorno znajo voditi volitve goriški Italijani.

(Velika razburjenost) vlada od zadnjih volitev sem na Goriškem. Bili so že na več krajih izgredi mej Italijani in Slovenci. Italijanski listi seveda izveščajo vso krivo na Slovence. V resnici so pa največ Italijani izzivalci.

Druge avstrijske novice.

(Državnozbornsko predsedništvo.) Predsednikom zbornice poslancev je izvoljen dr. Kathrein, prvim podpredsednikom Poljak Abrahamovič, drugim podpredsednikom pa Čeh Kramar. Nemški liberalci in vlada so želeli grofa Attemsa za predsednika.

(Starostno zavarovanje.) Koroški poslanec dr. Lemisch je predlagal v državnem zboru, naj se upelje zavarovanje za starost. — Podoben predlog so stavili poslanci Thurnherr in tovariši.

(Opat Treuenfels) je bil izvoljen z jednim samim glasom večine državnim poslancem tirolskega veleposestva. Volitev se je vršila s tem, da nje najstvolilcev te skupine pismeno naznanilo, koga volijo. Sedaj se pa govori, da bode volitev razveljavljena, ker je opat Gries, ki je Treuenfelsa volil, osem dni poprej umrl, predno so namestništvu došle vse glasovnice te kurije in se je mogel razglasiti izid volitve. Zato se je vložil proti volitvi ugovor, ker Griesov glas ni bil več veljaven. Pri novi volitvi najbrž ne bode več voljen Treuenfels. Opat se nekaternikom zdi prezmeren. On ni za sedanjo zbornico, ki ima le bolj radikalne elemente.

(Prvi čin italijanskega kluba.) Italijanski klub je bil odposlal k grofu Badenju deputacijo, ki se je pritožila, da „Reichswehr“ napada tržaške Italijane. To odposlanstvo ni ničesa opravilo. Grof Badeni se je baje izgovoril, da je „Reichswehr“ nezavisen list, kateremu nima on nič zapovedavati. Italijanski poslanci so pri grofu Badenju pretili z opozicijo in da ne bodo več varovali avstrijskih mislij v Primorju. Vse to pa ni napravilo na ministerskega predsednika zaželenega utisa.

(Za Češko) razglasila se je že nova jezikovna naredba. Določba zahteva, da od dne 1. junuvarja 1901. leta, mora vsakdo, ki hoče vstopiti na Češkem v državno službo dokazati znanje obeh deželnih jezikov. Vse pismeno ali ustmeno podane vloge so reševati v tistem jeziku, v katerem so bile podane. Za občevarje uradov na Češkem mora se rabiti tisti jezik v katerem je pisana vloga, to velja tudi sodnim dvorom in senatom. Sploh imajo vsi uradi politični, upravni ali sodnijski vedno rabiti tisti jezik, v katerem je bila storjena vloga. — Bog daj, da pride tudi kmalu ta čas nam in se razglasi enaka naredba za Slovence.

(Pogodba z Ogersko) ne bode gladka. Madjari niso pri volji kaj odnehati. V našem državnem zboru pa bodo tudi trdno stali za tustranske koristi. Zato pa pogodba baje še ne pride na vrsto v spomladi, ker vlada ni sigurna, da dobi večino na Dunaji in ker upa, da se bodo dali Madjari vendar kaj stisniti.

(Škofovska posvetovanja na Ogerskem) pričela so se dne 7. aprila t. l. Zborovanje otvoril je knez-primas Vaszary.

(Bosenska šolska uprava) V Bosni in Hercegovini mislijo djati šole pod posebno šolsko nadzorstvo, da bode vse urejeno tako nekako, kakor pri nas. Sedaj je šolsko nadzorstvo bilo podrejeno upravnemu oddelku bosenske vlade in so bile verske šole, katere so upravljali raznoverniki po svoje. Prizadeti bodo s tem posebno Srbi, ki so imeli mnogo takih šol, v katerih se je baje gojila preveč velikosrbska misel.

Ogled po širnem svetu.

(Zaroka.) Črnogorska princezinja Ana se je zaročila s princem Battenberškim, bratom bivšega bolgarskega kneza.

(Srbija in Vatikan.) Mej Srbijo in papeško prestolnico vrše se neka pogajanja, da se sklenu konkordat na jednaki podlagi, kot se je sklenil s Črnogoro.

(Knez Bismarck in cesar.) Ob slavnosti stoletnice cesarja Viljema so zasluge kneza Bismarcka močno prezirali. Posebno cesar Viljem jih ni nič omenjal v svojih govorih. Hamburško Bismarckovo glasilo to hudo obsoja, in pravi, da bi brez Bismarcka Hohenzollerci nikdar ne bili cesarji.

(Napaden turški parnik.) Grški vstajniki napali so pri Milu turški parnik, ki je peljal za turške in evropske čete živeža. Ves živež so pometali v morje.

(Samouprava na Kreti.) Velevlasti usiljujejo Krečanom samoupravo. Marsikomu se čudno zdi, zakaj se kristjani te samouprave branijo. V resnici pa imajo jako utemeljene povere. Velevlasti nočejo poslati toliko vojakov, kakor jih je treba za napravo reda. Če pa tako se zadovoljijo Krečani, se samouprava ne bode dala izvesti. Predno se bode mogla osnovati domača žandarmerija in vojaščina, bode Turčija našuntala mohamedance, da se spuntajo in tako vse preprečijo. Na Kreti je zatorej treba grške ali pa kake druge vojske, da napravi red. Še le ko se osnuje domača žandarmerija in vojaštvo, je moč Kreto prepustiti samo sebi, ako se ne prikloni Grški. Turčija vedno skuša z zvijačami Kreto zopet spraviti pod neposredno turško oblast.

(Evropsko pokroviteljstvo Turkov.) Pri Izzedimu so Turki napali kristijanske vstaše. Vstaši so se hrabro branili, na kar so angleške, avstrijske in ruske ladje začele nanje streljati s topovi. Turki so pa na vstaše streljali s puškami. Poslednji so seveda popolnoma pobiti. Za kulturno Evropo pač ni častno, da opravlja za Turke take usluge.

(Španci dobivajo iz Kube) ugodna poročila. Vedno so tepeni vstaši. Konečno pa le Španci zgubijo. Vstaši imajo dovolj vzroka se protiviti sedanji vladi na Kubi in zato pa se borijo za življenje in smrt. Španska ne bode tako lahko še napravila red in je še vedno vprašanje, če sploh kaj upravi.

Dopisi.

Otiški vrh pri Slov. Gradci. Gospod urednik! Vas še osebno ne poznam in Vi mene ne. Jaz sem stara slovenska kost, ki sem že marsikatero rekel v „Domovini“; o Vas pa upam, da ste vrl narodnjak, ki ima vedno pred očmi korist našega teptanega naroda. Danes Vam, predno se osebno spozna, povem neko drugo prevažno reč za naš zatirani, majhni narod slovenski.

Zvedeli ste gotovo o volitvah, da osobito v našem okraju smo volili letos vsi slovenske kandidate le 5 socialdemokratov smo imeli in ti so, da si jih ogledate: volilni možje za mesto Slovenjgradec in Mislinja na čelu ravnatelj fužine g. „Schieffermüller“. Čudimo se, da je dobila Mislinja tako socialdemokratsko lice, vsaj ravno v isti občini biva naš vrl narodnjak g. Vivod; gotovo je bil ob času volitve bolan, da ni mogel nič storiti za dobro stvar.

V IV. kuriji pa smo volili bolj imenitno ker je g. „ravnatelj“ od volitve izostal, in naš okraj ni imel nobenega „Francelna“, bili so sami Robiči.

Gotovo si mislite, gospod urednik, ko ste ta dopis prečitali, da je tukaj nemškutarija vsaj na deželi že odmrta, pa kako se varate, naši gospodje župani še edino osrečevalno nemškutarijo negujejo prav rahlo in lepo, med temi tudi taki, ki sami ne razumejo nemški! Tu Vam pokažem delavsko knjižico, ktero je pred kratkim izdal neki g. župan našega okraja. Posnel Vam bodem samo glavne reči iz te knjižice, tako n. pr. je opisan rojstni kraj Rottenbach, stan: verhelich, obrt: mauerer, lasje: lht braun, usta: regelmesig, nos: spizig, je obiskoval šolo: 3 Jar in Folxschule in — vprašam resno, se ne bo taki pisavi ne le Slovenec temveč tudi Nemec smejal? gotovo!! Toraj gospodje župani, sedaj je čas poboljšanja! — opustite to nemškutarsko navado in bodite, kakor ste že čestokrat pokazali pri volitvah, pristni Slovenci, ne pa podlaga

tujčeve pete, posnemajte županstva Mislinjo, Št. Ilj, Razbor, Podgorje itd. ter uradujte v slovenskem jeziku, kar bode gotovo čast za vas in za okraj, ter za naš narod. Prihodnjič Vam bom pa, gospod urednik, samo na uho povedal, kateri se na ta opomin ne bojo ozirali in sicer po imenu, da jih bote bolje spoznali, ako se pride kateri od teh gospodov predstaviti Vam.

Želeč Vam in gosp. Hribarju ter vsem naročnikom vašega lista veselo veliko noč!

Na zdar! Slovenec sem.

Slavno uredništvo „Domovine“ v Celje

Z ozirom na dopis „Iz Šmarja pri Jelšah“ v zadnji „Domovini“ prosim, sklicevaje se na § 19 tisk. zakona, da spremete sledeči popravek:

1. Ni res, da sem nezmožen slovenskega jezika, reo je pada sem kot rojen Moraoetz popolnoma zmožen češkega jezika in da mi je možno tudi v slovenskem jeziku občevati;

2. Ni res, da se slovenskem občinstvu usiljujem, res pa je, da sem doslej s pretežno večino slovenskega prebivalstva vedno dobro izhajal in da rujejo proti meni samo nekateri zakotni geometri in hujskači, kateri ubogemu kmečkemu ljudstvu v takim obrekovanjem samo škodujejo;

3. Kar se tiče mojega „dolgega“ naslova, izjavljam, da sem si istega z resniani študijami in kot državni in oblastveno avtoriziran uradnik pošteno zaslužil ter odločno zavračam vsako obrekovanje mojega imena!

Z ozirom na moje narodnost izjavljam, da sem bil bodisi v uradu ali zasebno vedno nepristranski in sem se zmiraj skrbno ogibal vsake zdražbe, menim toraj, da si nisem zaslužil nobenega zlobnega obsojanja moje osebe!

Prepričan, da bode te častiti gospod urednik te verstice brez vsega okrajševanja ponatisnil, bilježim se s poštovanjem udani inženir
Franc Lang

oblastveno avtoriziran in zaprisežen civilni zemljemereč, c. k. razpregledovalni zemljemerec i. st.

Gospod Franc Lang popravlja nekaj, kar sam vé, da nima prav. Pisava popravka je dovolj dokaz, kako stoji pri njem s slovenskim jezikom. Mi prepuščamo našim razsodnim kmetovalcem sodbo o njem in upamo, da bodo vedeli, kako je postopati z njim.

S Koroškega. Čisto malo posvetilo je solnce pravice na tužni Korotan. Krivica stoletij dobila je trohico pravice s tem, da je bil zvoljen državnim poslancem naš občespoštovani č. g. Lambert Einspieler. Po dolgoletnem boju in požrtvovalnosti naših vodij, posrečilo se je to doseči. Neizmerno je bilo veselje po koroških planinah, začuvši to vest. Navdušenje nas je povzdigovalo in delali smo načrte za prihodnost.

A kakor prokletstvo, tako nekako spremlja vsako kapljo veselja nas Slovence zavist in nesloga. Še se nismo dobro zavedli in veselje, ki je nastalo po srečni zmagi, niti dobilo ni pravega razvoja, že je, kakor satan nekdo vrgel jabelko razpore med svet in jel napadati nekatere naše vrle vodje, posebno prezaslužnega in delavnega moža gosp. Vekoslav Legata. Kaj je Legat deloval in storil za nas Korošce, o tem danes ne bodem govoril. Rečem pa, da smo bili koroški kmetje užaljeni v dno srca, bravši podle napade na tega vrlega in uzornega rodoljuba. Blatiti rodoljubje in jemati dobro ime poštenim možem, je res nezaslišno. Mi koroški kmetje pokazali smo gospodu Legatu pred tremi leti, kako ga spoštujemo in smo mu v znak svoje ljubezni podarili zlat prstan s tremi kamni, kateri naj bi mu bili vodilo delovanja. In tista čutila, ki so nas navdajala takrat, plamte še tudi danes zanj, zato pa neizrečno obsojamo take pojave.

Neka čudna sapa veje povsod po Slovenskem. Brezobzirno napada se skoro vsakogar, ki ima lastno prepričanje in se ne klanja strankarskim željam. Na Kranjskem si nazadnje še lahko privoščijo take zabave, dasi bi bilo stokrat bolje, da bi nikdar ne bilo prišlo do tega. Iz osebnih vprašanj nastala so politična vprašanja in danes se Slovenci pobijajo huje med sabo, kakor so kdaj delali proti Nemcem in nemškutarjem in to v največje veselje vlade. Druga pa je pri nas na Koroškem ali pri vas na Štajerskem in pa Primorskem in Goriškem. Tukaj bi

pač morali drugače pozdravljati pionirje narodnosti. Kdo, Bog moj, bode imel še veselje do dela, katero mu prouzročuje toliko neprijetnosti, gmotnih žrtev in dostikrat zgubo zdravja, če bode prepričan, da se bode v par letih bilo po njem, se ga psovalo, jemalo mu čast, zato, ker je zastavil vse svoje sile za prid in blagor sorojakov.

Taka igra je nevarna in mi koroški kmetje danes povzdigamo svoj glas: Gospoda ne tako! Bodimo pravični in spoštujemo moč, katerim smo dolžni mnogo zahvale, kajti drugače se bode britko maščevalo ne le nad narodnostjo temveč tudi nad sveto našo cerkvijo in nje služabniki.

Narodno-gospodarske novice.

Moč in starost konj.

„Darovanemu konju ne gledaj na zobe,“ pravi star pregovor. Drugače je pa seveda, če konja kupimo za drag denar; tedaj pa že moramo ogledati, če nima kake napake. Najprej se navadno pogleda na zobe.

Navadni ljudje mislijo, da se popolnoma zanesljivo pozna na zobeh starost konj. V resnici pa najboljši izvedenec starosti uganiti ne more, ker se zobje pri raznih konjih različno obrabijo.

Če konj jede seno in phanje, tako ne obrabi zob, kakor če je trda zrna. Tudi se zobje bolje obrabijo pri kamnitih jasliah, ker se vedno odkruši in mej krmo vmeša kak pesek. Marsikateri konj dobiva vse življenje trdo hrano, morda tudi grah, drugi konj je zrasel ob senu in travi. Jeden konj hitro drugi pa počasi zveči, tretji pa zopet vse pol prezvečeno požira.

Pri konju petnajstih let, ki je imel bolj slabe zobe, in je vedno jedel trdo krmo, kažejo zobje starost osemnajstih do devetnajstih let. Drugemu konju iste starosti bi po zobeh sodil še le deset ali dvanajst let, ker je imel trdne zobe in je vedno le seno in slamo jedel. Zato se da po zobeh starost določiti le pri konjih do petega ali šestega leta, dalje je pa silno težavno in negotovo. Pri desetletnem konju si boš že zastonj ubijal glavo, da bi mu določil starost po zobeh.

Treba je torej starega konja poznati po drugih znamenjih. Z leti leneje miga z ušesi, jamice nad očmi bodo globokeje, nad očmi, na čelu in gobcu začenja star konj dobivati sive dlake, gleda star konj bolj klaverno, mesni deli na gobcu mu začno upadati, spodnja čeljust mu visi in sploh pri starem konju zginejo lastnosti mladosti.

Sicer pa ni na tem toliko ležeče, koliko let ima konj, temveč koliko so že obrabljene njegove moči. Razne stvari uplivajo na živalski razvoj in moči. Triletni konj, ki se je dobro krmil je bolj razvit, nego pet letni, ki je vzrasel na slabi paši.

Konji dirkači, ki od četrtega leta imajo prestajati velike napore, so pri desetih letih že opešani in postarani. Vojaškemu konju po desetletni službi se ne pozna starost izimši na zobeh.

Konja ne ohrani množina hrane trdnega, ravno tako tudi ne, če prerahlo, premehkuževalno ravnamo žnjim. Prenaporno delo konja najhuje obrabi. Konj ostane trden, če ima v prav meri razdeljen počitek in delo, če se mu daje vedno toliko hrane, da se nadomeste obrabljene moči. Tudi se ne smejo rabiti nobena sredstva, katera sprva dobrodejno vplivajo, pozneje pa konja pomehkužijo. Vsako nejednakomerno delo konja hitro pokonča, če se naglo menjajo največji napor in mir.

Tri človeška leta se smejo računati za jedno konjsko. Štiriletni konj se da primerjati dvanajstletnemu dečku. Da se marsikaj učiti, a za težko delo pa še ni. Moč je najtrdnjši od 21. do 42. leta, tedaj je za težavno vojaško službo. Ravno tako so najboljši konji za vojaščino od sedmega do štirinajstega leta. Pri desetih letih še konj ni star, kakor človek ni pri tridesetih. Kakor marsikak človek še le proti tridesetim letom dobi moč, ravno tako marsikak konj, ki je v mladosti slab, še le z osmim ali devetim letom dobi vso moč in trpežnost.

Prireda se da z gojenjem in odgojo pospeševati, a pregnati se pa ne da. Če je premlad konj tudi videti močan, a za naporno delo pa ni. Taki konji se navadno pozneje popolnoma popačijo. Nikakor ni dobro z umetnimi sredstvi konju pomagati do prehitrega razvoja, kajti to vselej pozneje škoduje.

(Robove potov in jarkov) ohrani čiste. Če pustiš, da bode tod rasel in zorel raznovrsten plevel, bode se plevel hitro zanesel na njive. Vsaj plevel tolikokrat pokosi, da ne naredi semena. Zaman se bodeš trudil spraviti plevel s polja, ako ga pustiš na miru ob potih in jarkih.

(Mecesen.) Na viharju izpostavljenih krajih, na krajih, kjer pade posebno debel sneg, in na subih brdih z apneno zemljo ne uspeva smreka. Za take kraje je najboljši mecesen. Proti mrazu ni občutljiv, viharji in sneg mu ne škodujejo, ker ima tenke jako gibčne veje. Mej kamenjem naredi korenine globokeje v zemljo, kakor smreka. Mecesev les je jako dober za stavbe, škafe itd. Tudi vlažnost v hlevih mu ne škoduje. Presajajo se mecesni zgodaj pomladi ali pa pozno jeseni, ker pomladi precej zgodaj zelene.

(Razširjenje živinoreje.) Število živine se sme le za toliko pomnožiti, za kolikor imamo krme. Bolje je imeti manj živine, pa tisto dobro krmiti, nego pa veliko, pa jo lačno puščati.

(Volneni odpadki — dober gnoj.) Vsi volneni odpadki po predilnicah za volno in suknarnah so jako dober gnoj za vinograde. Najbolje je, če se taki odpadki spravijo na kup in polijejo z vodo in pokrijejo s prstjo. Na to se izvzijo v vinograde.

(Za sadenje kumar) rabi tri- do štiriletno seme. Če vzameš novo seme, zraste veliko zeljšča, a malo kumar. Mlade rastlinice polij z mlačno vodo.

(Cepite orehe.) Oreh cepiti je jako malo v navadi, a je vendar jako potrebno, kajti mnogi orehi se težko prodajo, ker so drobni in imajo predebele lupine. Cepi se najbolje z očesom, ko je oreh kacic pet let star.

(Zakrivanje vrtnih gredij.) Mnogi zvečer predolgo čakajo z zakrivanjem gredij, v katerih rasto zgodnje rastline. Zagrniti se morajo zvečer, ko še solnce sije na okna. Če nekaj časa solnce sije na odejo, se potem grede manje shlade.

(Najboljši čas za pepelenje travnikov) sta jesen in zima, potresa se pa pepel po travnikih tudi v zgodnji pomladi. Z njim se mah močno prežene.

Razne stvari.

(Prva doktorica zdravilstva v Avstriji.) Te dni je bila na dunajskem vseučilišču proglašena za doktorico zdravilstva Gabrijela pl. Posanner-Ehrenthal, hči bivšega finančnega ravnatelja v Ljubljani. Učila se je zdravilstva na vseučilišču v Curihu, kjer je napravila doktorske izpite. Ker pa švicarski doktorat v Avstriji ne velja, je morala na dunajskem vseučilišču ponoviti vse stroge izpite.

(Poneverjenje pri davkarji.) V Lancutu je davčni oficijal odšel na dvadnevni dopust, s katerega se ni več povrnil. Pri pregledovanju knjig so se prepričali, da je poneveril 5160 gl.

(Protisemitje v Pragi.) Prosti protisemitje so napravili nad svojimi prodajalnicami napise „protisemit“. To je trgovcem jako v korist, ker ljudje ne marajo kupovati pri židih.

(Povodenj in sneg.) V nekaterih krajih na Ogerskem so te dni imeli povodenj, v drugih pa sneg.

(Palača iz srebra.) Doslej smo poznali kristalno palačo, palačo iz soli in celo palačo iz ledu, toda Američani hočejo sedaj vse to prekositi s palačo iz pristnega srebra. Ravnateljstvo transmissipijske razstave, ki bode v Omahi od julija do novembra 1898, sklenilo je zgraditi v razstavi palačo iz srebra. Ta palača, kateri dajo ime „Eldorado“, bode najprivlačnejši predmet razstave. Pokrivala bode 120 štirijaških metrov, bode okrašena s stolpi in vsakovrstnimi bogatimi okrasi ter bode pokrita od zunaj in znotraj s ploščami iz pristnega srebra. Srebro dajo rudniki na Vstoku. Pokriti bode treba s srebrnimi ploščami preko 300.000 štirijaških čevljev. Ne zna se še, koliko bode vredno to srebro, ker ni še določeno, koliko naj bodo plošče debele.

(Suženstvo v Afriki.) Od 200 milijonov prebivalcev Afrike jih živi vedno še 50 milijonov kakor sužnji, kljubu naporom razsvetljene Evrope. Glavni trgovci s sužnji so mahomedanci. Suženstvo je temelj življenju današnje Afrike.

Roditelji prodajajo svojo deco, da dobé denarja, dolžniki in hudovalci se prodajajo v robstvo iz dobičkaželjnosti. Sužnji služijo v notranji Afriki kakor denar, rabijo se pa namesto živine, ki prevaža in prenaša slonovino, gumo in vosek.

Književnost.

(„Pomladni sen“) je naslov novi skladbi obsegajoči tri pesmi „Hrepenenje po pomladi“, dvospev za sopran in alt s spremljavo glasovira. Op. 30. „V mraku“, dvospev za sopran in bariton s spremljavo glasovira in „Pri oknu“ za sopran in tenor s spremljavo glasovira. Zložil Ign. Hladnik. Skladba posvečena je gospej Leopoldini Schegula, županji v Novem mestu. Cena 1 gl. Dobiti pri skladatelju.

Koledar.

Petek (9.) Marija Kleofa. 7 Žalost M. D. — Sobota (10.) Mehtilda, opatica. — Nedelja (11.) 6 postna (cvetna). Leon I. V. p. — Ponedelj. (12.) Zenon, škof. — Torek (13.) Hermenegild, spoz. — Sreda (14.) Justin, m. — Četrtek (15.) † Veliki četrtek; Helena ces. — Prvi krajec dne 10. ob 9. uri 25 minut dopoldne.

Sejmi.

Dne 10. aprila v St. Ilju v Slov. gor. in v Koprivnici. Dne 12. aprila v Trbovljah, Kamnici in Sevnici. Dne 13. aprila pri Sv. Križu na Slatini. Dne 14. aprila na Zdolah. Dne 15. aprila v Konjicah, na Laškem, v Reichenburgu in na Bregu pri Ptuju (za svinje). Dne 16. aprila v Spielfeldu.

Loterijske številke.

Gradec 3. aprila 1897: 9, 36, 53, 69, 23
Dunaj „ „ „ 83, 25, 27, 33, 1

Zahvala.

Za premnoge dokaze prisrčnega sočutja za časa bolezn, ob smrti in pogrebu mojega ljubeznivega, nepozabljivega nečaka, gospoda

univ. med. dr. Franciška Krušič-a

izrekam v svojem in v imenu sorodnikov svojih tem potom najprisrčnejšo zahvalo. Posebno pa se zahvaljujem milostljivemu gospodu opatu in vsej prečastitej duhovščini za tako obilno spremstvo pri pogrebu, nadalje blagorodnim gospodom doktorjem kolegam, udom čitalnice in drugih društev; deputaciji akademičnega društva „Triglav“ v Gradcu, celjskemu slov. pevskemu društvu za ginjaivo petje; mnogoštevilnim darovateljem prekrasnih vencev, in sploh vsem, ki so na kakoršni-koli način izkazali ljubezen in posledno čast blagemu pokojniku, ter so pripomogli, da se je vršil njegov pogreb tako veličastno. Naj bo dragi pokojnik priporočen v blag spomin.

V Celji, 7. aprila 1897.

Ivan Krušič
(84) pokojniku strijc.

Naznanilo in priporočilo.

Odbor čitalnice v Celji uljudno naznanja slav. občinstvu, da je gostilna v „Narodnem domu“ v Celji prekrbljena z najboljšimi domačimi vini in da se toči tudi najboljše pivo; kuhinja pa skrbi za vedno svežo in najokusnejšo jedila. (61) 5-3

Gostilna je odprta vsakomur in prosimo narodnjake po deželi, da blagovole podučiti ljudstvo.

Bolj po ceni

kakor pri meni

si ne more nikdo omisliti obleke

bodisi iz sukna ali iz štruksa. Lepše delo, kakor pri meni, dobiti tudi ni drugod in boljše delo, kakor pri meni, na deželi ni iskati. Za izbrati je toliko možno, da lahko vsakemu postrežem po želji. Kdor ne verjame, pozovem, da se prepriča in me obišče.

Z velespoštovanjem

Anton Cerovšek

(62) 6-3 krojač v Zaderzah, Šmarje pri Jelšah.

Dobra gostilna

ponudi se v najem ali na račun. Leži pri poštini cesti, kamor tudi gospoda zahaja. Celo primerno za čevljarja z malo družino.

Oglasiti se je na J. V., poste restante Mislinje pri Sl. Gradci.

(80) 1-2

Izjava.

Obžalujem, da sem neko dejanje Janeza Čas iz Radmirja imenoval hinavščino in preključem to.

Anton Zmrzlikar.

Naznanilo.

V Levcu se prostovoljno proda hiša z vrtom in njivami za nizko ceno. Več pove Terezija Mutec v Levcu pri Celji, hiš. št. 33.

Hiša na prodaj v Laškem trgu

na glavnem trgu št. 18 z lepim velikim vrtom, verando, enim nadstropjem, ugodno za obrtnike. V I nadstropju 5 sob in velika kuhinja za letovišcarje, v pritličju z dvema stanovanjima. (82) 1-3

Natančneje pri hišni posestnici v hiši.

Dr. A. Praunseis

distriktni zdravnik v Celji

naznanja, da službeno odpotuje dne 8. t. m. za 8 dni in v tem času ne ordinuje. (85)

Štev. 2898.

Razglas.

C. kr. okrajna sodnija Maribor, desni breg Drave daje na znanje:

Vsled prošnje Pavline Rapp, kot dedinje po rajni Vilhelmini Schlenz, se dovoli prostovoljna sodnjska dražba v zapuščino rajne Vilhelmine Schlenz spadajočih posestev, in sicer:

1) vl. št. 70 davčne občine Rottenberg, cenjena na 1500 gl.
2) vl. št. 64 davčne občine Rottenberg, cenjena na 1225 gl.
skupaj 2725 gl.

ter se v to svrhu odredi dan na 21. aprila 1897 dopoldne od 11. do 12. ure na lici mesta v Rottenbergu, hiš. št. 101.

Posestva se bodo za gori naznanjeno ceno izklicala ter istemu, ki največ ponudi, oddala.

Ako bi se ne dosegla cenitna vrednost, pridrži si dedinja pravico, kup v 14 dneh razveljaviti.

Vsak licitant je dolžan pred ponudbo 10% cenilne vrednosti kot vadij položiti.

Kupec je vezan tretjino kupnine koj vplačati, ostanek s 5% obrestmi pa v treh mesecih pri sodnji vložiti.

Daljni pogoji, cenilni zapisnik in izpisek iz zemljiščne knjige so tukaj na ogled.

C. kr. okrajna sodnija Maribor d. b. Dr.

dne 29. marca 1897.

C. kr. deželnosodni svetovalec:

Dr. Vovšek.

Seznamek zaloge knjig

D. Hribar-ja v Celji.

Zbirka domačih zdravil, s poljudnim opisom človeškega telesa 40 kr. — Nova pesmarica. Zbirka najbolj znanih slovenskih in slovanskih pesmi. Mehko vezana 80 kr. elegantno vezana 1 gl. 20 kr. — Srbske narodne pesmi. Sestavil J. Mohorčič 20 kr. — Obrtno spise. Nauk o dopisovanju in poslovanju, spisal A. Funtek 60 kr. — Obrtno knjigovodstvo, s kratkim poukom o menicah, spisal dr. T. Romih 80 kr. — Občinski red. Zbirka zakonov zadevajočih posle občinskega področja, spisal dr. Iv. Dečko, I. zvezek 1 gl. 80 kr. trdo vezan 2 gl. 20 kr. — Mlinarjev Janez, slovenski junak, ali vplemenitba Teharčanov 40 kr. — Kateri bo? Prizor iz domačega življenja, gledališka igra 15 kr. — Kmetijsko gospodarstvo, spisal Viljem Rohman. Cena 50 kr. — Zbrani spisi, P. Pajk, I. zvezek, broš. 1 gl. elegantno vezan 1 gl. 50 kr. II. zvezek, broš. 1 gl. elegantno vezan 1 gl. 50 kr. — Gedichte, Dr. Sturm 60 kr. — Histor. Novellen u. Erzählungen, Dr. Sturm 40 kr. — Bunte Blätter, Carl Graf Oberndorff 1 gl. — Zabavnik, spisal A. Brezovnik 70 kr. — Trina uš in trtojeja, Bele 40 kr. — Zbrani dramatični spisi, Dr. Vošnjak, II. zv. 50 kr. III. zv. 50 kr. — Luči, Funtek 70 kr. vezan 1 gl. 10 kr.

Navajen mojim cenjenim odjemalcem vedno najbolje blago nuditi, dovoljujem si opozarjati na izvrsten iz najiminitnejše konjak-tovarne

grofa Keglevich István utd.

razun do zdaj upeljanih mark

*** extra in ***

še posebno specialiteto

Cognac fine

champagne d'Hongrie

marko V. S. O. (letnik 1882), enak najfinejši francoski marki, le veliko ceneji, najtopleje priporočati.

Ob enem drznem si tudi priporočati svojo veliko zalogo namiznega in boteliškega vina v steklenicah po najnižjih cenah.

Z velespoštovanjem

Milan Hočevar

trgovec specerije, vina in delikates

(86) 2-1 v Celji.

VABILO
k
občnemu zboru
„Posojilnice v Brežicah“
dne 11. aprila 1897
ob 4. uri popoldne v posojilnični pisarni.

- Dnevni red: (76) 2—2
1. Spremembe pravil §§ 6 in 18 glede opravičnih deležev in števila udov načelstva.
 2. Poročilo in potrjenje letnega računa.
 3. Razdelitev čistega dobička.
 4. Izvolitev načelstva in računskih pregledovalcev.
 5. Privoljenje remuneracije načelstvu.
 6. Razni nasveti.

Narodni kolesarji pozor!

Ivan Rebek
ključarki mojster v Celji

Poljska ulica št. 14
ima v zalogi bicikle vseh zistemov ter jih prodaja po najsolidnejših cenah in ugodnimi pogoji. (59) 10—3

Narodni kolesarji pozor!

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

naznanjam, da imam veliko zalogo finega starega in novega vina, katerega sem kupil naravnost od pridelovalca ter zamorem ž njim postreči vzlic izvrstnemu blagu, prav po nizki ceni. — Nadalje naznanjam, da odprem s 15. dnem februarja v „Narodnem domu“ trgovino s specerijskim blagom, ter se priporočam slavnemu občinstvu in častiti duhovščini za množični obisk. Zagotavljam pošteno postrežbo z vedno svežim blagom. — Moja prodajalnica z žitom, sadjem, domačimi pridelki, kakor tudi s specerijskim blagom pa ostane tudi, kakor dosedaj na Ljubljanski cesti št. 10 (pri „Kroni“).

Svoji k svojim!

Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

(135) 52—41

„Pri dobrem pastirju“!

Flosarjem

ki vozijo po Savinji, uljudno naznanjam, da je stara gostilna

pri Potočinu

pri Sv. Petru pri Zidanem mostu zopet otvorjena. Postreza se tu z dobrimi jedili in pristnim vinom, vino, domača kaplja, prodajam tudi na debelo. Postrežba točna, cene nizke. Za obilni obisk se priporoča

Fran Petrič

(73) 3—2

oštir.

Za svojo odvetniško pisarno iščem
solicitatorja,

ki je slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožen in v sollicitatorskem poslu dobro izvežban. Plača po dogovoru.

Dr. Val. Krisper

(75) 3—2

v Ljubljani.

Služba občinskega tajnika

v Loki pri Zidanem mostu

se odda s 1. junijem t. l. z letno plačo 400 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje naj se vložijo do 1. maja t. l. Prosilec mora biti slovenskega in nemškega uradovanja popolnoma zmožen, poštenega značaja in treznega obnašanja.

Tudi se odda služba občinskega sluga z letno plačo 204 gld., prostim stanovanjem in uradno obleko. Prošnje naj se vložijo do 1. maja t. l. Prosilec mora biti zdrav, krepak, pošten in trezen.

Občinsko predstojništvo Loka pri Zidanem mostu

(71) 2—2

25. sušca 1897.

Župan:

Anton Kajtna m. p.

Dva mašinista

skušena in zanesljiva dobila takoj stalno, dobro službo. Ponudbe vodstvu „Portland-Roman cement“ na Zidanem mostu (Steinbrück), Štajersko. (70) 2—2

Zaloga vina

Ant. Polley-ja

v Sežani

(južna železnica)

Črno in belo pristno vino

po 23 in 28 gld. hektoliter. (257)

Dr. A. Praunseis

okrožni in praktični zdravnik

v Celji

ordinuje za zobobolne vsaki dan od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne v Celji

Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emailom po ameriškem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev. (10) 24—3

IVAN REBEK

umetni in stavbeni ključar

v Celji

Poljske ulice 14, (Feldgasse) v lastni hiši.

Priporoča se prečistiti duhovščini in slavnemu občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela pri stavbah hiš in drugih poslopih, osobito za cerkvena dela, katere se najlepši krasijo z lepim in umetnim ključavničarskim delom, kakor n. pr. kovane mreže za okna, različne okove za vrata, kovane predaltarske, nagrobne in vrtno ograje, različne svetilnike. Izdelujem železne vrata vseh slogov, različna štedilna ognjišča, katere imam tudi v zalogi.

Napeljujem vodovode in strelovode, hišne telegrafe in telefone. Prevzamem tudi vsa železna konstrukcijska dela bodi si: strehe, stopnice, cvetličnjake itd. itd.

== Vse po najnižjih cenah == (40) 21

Načrti in proračuni brezplačno. — Za dobro delo jamčim.

Deloljubne osebe — povsod — katere trajni denarni zaslužek iščejo, naj bismeno povprašajo pod „Zukunftsvorsorge“ Gradec, poste restante. (38) 16—7

V svrhu varnosti občinstva pred nevarnimi ponarejenji nosim od sedaj nadalje to le oblastveno registrirano varstveno znamko.

Jedino pravi
Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristneje, najreelneje in najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne boleti itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka **Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“** ak balsam, ki ne nosi zgoraj stoječe zeleno tisa ne varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbo. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce mojega jedino pravega balsama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balsamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balsama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko do vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju. Pazi naj se vedno natančno na zgorajeno zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. (12) 20—3

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Najboljše za stenice, bolhe, kuhinjske golazni, mole, živalske parasite in dr.

Zacherlin

deluje čudovito! Mori kakor nobeno

drugo sredstvo — vsakovrstne žuželke, za to tudi po celem svetu kot jedino enake vrste slavno in priznane. Njegova znamenja so: 1. zapечатena steklenica, 2. ime „Zacherlin“.

<p>Celje: Traut in Stiger
Aloizij Walland
Viktor Wogg
Anton Kolenc
Fran Janesch
Milan Hočevar
Ferdinand Pellé
Josip Matić
Anton Fejzen
Friderik Jakovitsch
L. Leo Hannak
Karel Gela, lekarna
Fran Zangger
Topoljak & Pečnik
A. Marek, lekarna
Franc Rischberg</p>	<p>Sevnica: Zwenkel & Cmp.
Planina: Lud. Schescher-
F. Wambrechtsteiner
Gornjigrad: Jakob Božić
Poljane: Ferd. Ivanus
A. P. Krautendorfer
Anton Schweiß
Mozirje: Leopold Vukič
Pristova: Marija Suppanz
And. Soppanz
Brežice: Fran Matheis
Varčev & Umek
Žalec: Adalb. Globočnik
St. Jurij: Fran Martin
J. F. Schescherko</p>
<p>Vranksko: Ivan Pauer
Konice: Jurij Mchay
Vojnik: Fr. Zottl
Hrastnik: Alojz Baurheim
Konsumno društvo
Josip Wouk
Ljubno: Fr. H. Pet k
Janez Filipč
Sevnica: A. Fabiani
S. F. Schalk
Ludovik Smole
Laško: Andrej Eshacher</p>	<p>St. Lovrenc: Elia Turin
Smarje: Jos. p. Wagner
Janez Lischnigg
St. Paul: Norbert Zanier
Trbovlje: Konsumno društvo
J. M. Krammer
Fran Pollak
Rob. Stenowitz
Anton Daklin
Videm: Ivan Novak
Velenje: Karl Tischler
Zibika: Janez Založnik</p>